

nævnte Beløb vil slaa til til Udgifterne een Gang for alle, og den, der gør mig usikker, og som har bidraget mest dertil, er den højtærede Justitsminister. Jeg har nemlig her et Forslag, som er optrykt i Betænkningen af 24. April i Fjor som Bilag 1. Der har den højtærede Justitsminister i December Maaned 1909 opgivet Udgiften een Gang for alle til at være 5,400,000 Kr. Det er omtrent dobbelt saa meget som efter Lovforslaget i Aar.

Jeg skal dernæst omtale de aarlige Merudgifter. De aarlige Merudgifter ved Retsreformen af 1909 er ogsaa af den nuværende Justitsminister i Skrivelse til et Landstingsudvalg i December 1909 anslaaede til 736,000 Kr., naar man ser bort fra de Udgifter, der skulde overføres til Staten, og som nu paa hvilke Kommunerne: Delinkventomkostningerne og Udgifterne til Politiet, og den forrige Justitsminister anslog disse Udgifter til at være 745,500 Kr. Der er altsaa ikke megen Forskel, og det kunde jo se ret antageligt ud, saa meget mere som Hovedsummerne i alt væsentligt falder sammen med de Summer, som er opgivne af to tidligere Justitsministre. Men i April Maaned 1910 opgjorde den daværende og nuværende højtærede Justitsminister de aarlige Udgifter til ca. 3 Mill. Kr. Nu er de nedbragte til $1\frac{1}{4}$ Mill. Kr., og naar man mener i de aarlige Udgifter yderligere at kunne fradrage det Beløb, med hvilket Retsafgifterne forhøjes, nemlig 170,000 Kr., er Udgifterne nedbragte til lidt over 1 Mill. Kr. Naar man sammenligner dette Beløb med de 3 Mill. Kr.s Udgift i 1910, er man lige ved at blive bange, og man bliver tilbøjelig til at tro, at de aarlige Udgifter neppe vil kunne holdes indenfor de Beløb, der stilles i Udsigt. Jeg ser nok, at den højtærede Justitsminister stiller i Udsigt, at ved den Udvidelse af Politiet, som nu er bragt i Forslag, kan Kommunerne spare en Del Udgifter, og det kan for saa vidt være meget godt; men om det vil holde Stik, om man nogen Sinde vil kunne indskrænke det kommunale Politii, derom tillader jeg mig at have mine Tvivl. Men muligvis kan denne Udsigt berede Lovforslaget en lettere Gang gennem Rigsdagen. Det samme gælder de andre Summer, som er bragte i Forslag.

Med Hensyn til Kontorholdsudgifterne tvivler jeg noget om, at man vil kunne spare i de nuværende Kontorholdsudgifter til Retsbetjente 250,000 Kr., naar man tager i Betragtning, at der skal ansættes et langt større Antal Fuldmægtige, end

der er nu, og der skal dog, hvor disse Fuldmægtige skal have deres Kontorer, være de fornødne Lokaler. Ligeledes tvivler jeg om, at de Kontorholdsudgifter, som er foreslaaede til Politimestrene, vil kunne slaa til. Der er foreslaaet 370,000 Kr., det vil neppe passe, og jeg skal sige, hvorledes jeg er kommet til et andet Facit. Der var i Lovforslaget i 1909 en Bestemmelse om, at der skulde oprettes 4 Politimesterembeder, og man havde anslaaet Kontorholdsudgifterne til 50,000 Kr. Saa har jeg foretaget et lille Regnestykke; jeg siger: Naar 4 koster 50,000 Kr., hvad koster saa 70? Det kan man regne ud, men det bliver et betydeligt større Beløb end 370,000 Kr. Nu er det jo ikke sikkert, at Regnestykket er helt rigtigt opstillet, men jeg tvivler som sagt om, at den Kontorholdsgodtgørelse, her er bragt i Forslag, tilnærmelsesvis vil slaa til. Det samme gælder Statspolitiet. Lønningerne til Statspolitiet er satte til 210,000 Kr., bortset fra Rejsegodtgørelse, Udrustning, Kontorudgifter o. s. v. Men man kan være vis paa, at Udgiften til Statspolitiet vil ikke saa lidt overstige 210,000 Kr. aarlig, naar vi faar de 200 nye Statspolitibetjente eller der op imod. Een Ting er i hvert Fald givet: Retsreformen vil koste Penge, den vil koste mange Penge, og den vil koste flere Penge, end der er regnet med i Overslagene, som ledsager Lovforslaget.

Det er, som jeg har bemærket, uden Begejstring og med meget ringe Haab om, at der vil komme noget ud af Sagen, at mit Parti og jeg gaar til en Forhandling om Ændringer i Loven om Rettens Pleje af 26. Marts 1909 i denne Samling. Bortset fra, hvorledes Landstinget vil tage paa denne Sag, gør jeg opmærksom paa, at her er rejst nye Spørgsmaal af stor Rækkevidde. Navnlig vil Forslaget om Adskillelse af Domsmagten og Forvaltningen berøre næsten hver Retskreds i Landet, og flere af disse vil blive berørt saa intimt, at der er Stof til lange Debatter i den Anledning. Jeg synes egentlig ikke, at vi trænger til flere lange og lidenskabelige Diskussioner om denne Sag, som har faaet en Afgørelse, der betegner et afgjort Fremskridt, og som afhjælper væsentlige Mangler ved den gældende Retsplejeordning. Loven af 26. Marts 1909 har, som det blev anført i Betænkningen i Fjor, en saa betydelig Værdi, at dens Gennemførelse ikke bør hindres eller forsinkes ved Forsøg paa at afhjælpe de Mangler, der klæber ved den. Ligesom Udlandinge siger, at de Danske plejer at